

Budapestre vonatkozó ujságcikkek		Osztályozás	
		Tárgy	624.2
Szerző: SZANTÓ Jenő		Hely	Erzsébet-híd
Cím:		Idő	"1962"
Forrás:		Személy	
FELSZÓMLÁS		Helyszám	
az épülő híd nevééről		(Köt. v. füz.)	(Oldal)
(Hely) NÉPSZABADSAG			1962.

Eljöttem ide, hol az új híd épül, megállok a pesti oldalon, betont ver a gép, megvan már az alap, rajta ércoszlop magasodik. Valahová erre mutat itt a szomszédból Petőfi.

A Felszabadulás térig utaztam villamoson (azelőtt gróf Apponyi nevét viselte az a tér), végigsétáltam a Szabadsajtó útján, ez a tér meg, ahonnan most nézelődöm, Március 15-re emlékeztem.

S végigtekintek messze a Dunán.

Amott délen az a hosszú híd Horthy Miklós-híd volt, emlékeztek-e rá, neve most Petőfi-híd. Emez meg, a turulmadaras, alig pár száz méterrel idebb, ő császári és királyi felsége, Ferenc József nevét örökölte — de hogy örökölte: Szabadság-híd immár a neve. És feljebb észak felé, a híres oroszláncok szomszéd, a Széchenyi-Lánchíd, hogyan hívnánk így: Széchenyi István műve az, díszítse is neve az idők végételenjéig. Most a Margit-híd következik — nem kifogásolom ennek sem a nevét, az Árpád-házi király boldog lányának emlékét idézi, kiról a híd s a sziget elnevezetett. Még fentebb északon az Árpád-híd feszül, amit pedig kihagytam, északon is, délen is: összekötő vasúti híd annak a névtelen neve. És eszembe jut még egy híd, amely ugyan nem a Dunát, hanem a Nyugati pályaudvarba torkolló síneket íveli át: Élmunkás-híd a neve, nem pedig öt darab habsburgi Ferdinánd királyunk valamelyikének nevét hirdeti.

Nincs tehát kormányzóról, Habsburg-uralkodókról többé híd elnevezve Budapesten.

S ezen a téren, hol most nézelődöm, híd fog állni csakugyan, s

az a híd a Habsburg-hercegné nevével hordozza majd? Férje nevét már kivették a tartóoszlopokból, s a szomorú királyné nevét, gondolom, untig elég ha Zuglóban mindmáig az Erzsébet királyné útja viseli.

De hogy az új híd is Erzsébet-híd legyen? Miért?

Ezen tündököm éppen, mikor a Lánchíd irányába pillantok, és a gomolygó füsttől sötét ködön át a Parlament tornyai rajzolódnak ki. Az ám, hogyan is feledkezhettem el róla: nemrég állt ott még egy híd a Duna fölött. Az még akkor épült, amikor romokkal volt teli a város, hordtuk, talicskáltuk a köveket hozzá, valami nagy hévvel, hogy híd legyen.

Az a fiatal híd gyorsan megöregetett, épp hogy csak hevenyészett híd volt; s lebontották, alig búcsúztunk el tőle, pedig életünk egy darabja, szimbólum és emlék volt.

Az a híd Kossuth nevét hirdette.

Az volt az első a felszabadulás után, s messzire kiáltotta, hogy lesz újjáépítés.

Amelyik most épül az utolsó háborús rom helyett, azt hirdeti, nincs már újjáépíteni való hidunk. Arra a régi hidra onnan vezetett fel az út, ahol a Batthyány-örökmécses ég, s melynek szomszéd-ságában az Aulich utca halad. Trolibuszon ma úgy jut oda az ember, hogy közben az utcanevtáblákon Dembinszky és Damjanich nevét olvashatja el.

Az új hidra egyenesen Thököly, Rákóczi és Kossuth útja visz, a Felszabadulás téren át. Folytassa hát ezt az utat a híd.

Hirdesse — trónfosztó Kossuth Lajos nevét!

Szántó Jenő